

پیام شادباشی از فراسوی دریاها

پنجم دی ماه، سالگرد فرخنده‌ی زادروز هنرمند شایسته‌ی میهنمان استاد بهرام بیضایی است. دوست من علی دهباشی، سردبیر کوشا و پویای ماهنامه‌ی بخارا دست به کاری سزاوار زده و در پی برگزاری شبهای ویژه‌ی بزرگداشت شماری از بزرگان اندیشه و فرهنگ ایران و جهان، شامگاه پنجم دی ماه را برای شاباش زادروز بهرام بیضایی و ارج‌گزاری برای چندین دهه خدمت ارزنده و سازنده‌ی او به فرهنگ و هنر معاصرمان، نامزد کرده است.

من که شوربختانه کامیابی‌ی حضور در این همایش پُرشور را ندارم، ناگزیر از همین راه دور، دست بهرام گرامی را می‌فشارم و رویش را با مهر می‌بوسم و برای او تندرستی و شادکامی و توفیق هر چه بیشتر در ورزیدن خویشکاری بزرگ هنری‌اش را آرزو می‌کنم.

با آفرینی به دهباشی که این برنامه را تدارک دیده است، از او خواهش می‌کنم که صندلی مرا در جمع یاران خالی بگذارد.

بگذار سخن زیبای دوستم رضا مقصدی، شاعر توانای شهر بند غربت غرب را زبان حال خود گردانم:

«این جایم و ریشه‌های جانم آن جاست
شادابی‌ی باغ ارغوانم آن جاست
دیری ست در این قفس نفس می‌شکنم
گر خاک شود تنم، روانم آن جاست!»

جلیل دوستخواه

یکم دی ماه ۱۳۸۵

تانزویل - کوینزلند - استرالیا

● مژده شمسایی پاره‌هایی چند از مویه‌ی تهمینه (واپسین بخش سهراب‌کشی) اثر منتشر نشده بهرام بیضایی را خواند (عکس از سالی بیدار وطن)